

tanrininyasasi.org

Ek 7a: Bakireler, Dul Kadınlar ve Boşanmış Kadınlar: Tanrı'nın Kabul Ettiği Birlikler

Bu sayfa, Tanrı'nın kabul ettiği birlikler üzerine serinin bir parçasıdır ve şu sıralamayı izler:

1. [Ek 7a: Bakireler, Dul Kadınlar ve Boşanmış Kadınlar: Tanrı'nın Kabul Ettiği Birlikler](#) (Geçerli sayfa).
2. [Ek 7b: Boşanma Belgesi — Gerçekler ve Mitler](#)
3. [Ek 7c: Markos 10:11-12 ve Zinada Sahte Eşitlik](#)
4. [Ek 7d: Sorular ve Cevaplar — Bakireler, Dul Kadınlar ve Boşanmış Kadınlar](#)

Yaratılıştaki Evliliğin Kökeni

İlk evliliğin, Yaratıcı'nın ilk insan olan erkeğe, bir erkek [זָכָר (zākhār)] için bir eş olması üzere bir dişi [נִקְבָּה (nēqēvāh)] yaratmasından hemen sonra gerçekleştiği bilinen bir gerçektir. Erkek ve dişi — bunlar Yaratıcı'nın hem hayvanlar hem de insanlar için bizzat kullandığı ifadelerdir (Yaratılış 1:27). Yaratılış anlatısı, Tanrı'nın suretinde ve benzerliğinde yaratılan bu erkeğin, yeryüzündeki diğer yaratıklar arasındaki dişilerden hiçbirinin ona benzemediğini gözlemlediğini söyler. Hiçbiri onu çekmedi ve bir eş arzu etti. Asıl ifadede [עֵזֶר כְּנֻדָּו ('ēzer kēnegdō)] geçer; “uygun bir yardımcı” anlamındadır. Rab, Âdem'in ihtiyacını gördü ve onun için bedeninin dişi karşılığını yaratmaya karar verdi: “Adam'ın yalnız kalması iyi değildir; ona uygun bir yardımcı yapacağım” (Yaratılış 2:18). Havva, ardından Âdem'in bedeninden yapıldı.

Kutsal Kitap'a Göre İlk Birlik

Böylece ruhların ilk birliği gerçekleşti: tören olmadan, yemin olmadan, tanık olmadan, şölen olmadan, kayıt olmadan ve görevli olmadan. Tanrı kadını adama verdi ve adamın tepkisi şöyle oldu: “İşte bu, şimdi benim kemiklerimden kemik ve etimden ettir; ona 'kadın' denilecek, çünkü o adamdan alındı” (Yaratılış 2:23). Hemen ardından, Âdem'in Havva ile ilişkide [יָדָע (yāda')] — bilmek, cinsel ilişkide bulunmak] bulunduğunu ve onun hamile kaldığını okuruz. Aynı ifade (bilmek) gebelikle bağlantılı olarak daha sonra Kabil'in karısıyla birliğinde de kullanılır (Yaratılış 4:17). Kutsal Kitap'ta anılan bütün birlikler, bir erkeğin kendisi için bir bakireyi (ya da dul kadını) alması ve onunla ilişkide bulunmasından ibarettir — çoğu zaman “bilmek” ya da “yanına girmek” ifadesi

kullanılır — ki bu, birliğin gerçekten gerçekleştiğini doğrular. Hiçbir anlatıda, dini ya da sivil herhangi bir tören yapıldığından söz edilmez.

Tanrı'nın Gözünde Birlik Ne Zaman Gerçekleşir?

Merkezi soru şudur: **Tanrı bir evliliğin gerçekleştiğini ne zaman kabul eder?** Üç olasılık vardır — biri Kutsal Kitap'a uygundur ve doğrudur; ikisi ise yanlıştır ve insan icadıdır.

1. Kutsal Kitap'a Uygun Seçenek

Tanrı, bakire kadının bir erkekle ilk rızaya dayalı ilişkide bulunduğu anda bir erkeği ve kadını evli sayar. Kadın daha önce başka bir erkekle olmuşsa, birlik ancak önceki erkek öldüyse gerçekleşebilir.

2. Yanlış Görecilik Seçeneği

Tanrı, çift ne zaman karar verirse o zaman birliğin gerçekleştiğini kabul eder. Başka bir deyişle, erkek veya kadın diledikleri kadar cinsel partner edinebilir; fakat ancak ilişkinin ciddi hale geldiğine karar verdikleri gün — belki birlikte yaşamaya başlayacakları için — Tanrı onları tek beden sayar. Bu durumda, bir erkeğin ruhunun bir kadınla ne zaman birleşeceğine karar veren Yaratıcı değil, yaratılandır. Bu görüş için en ufak bir Kutsal Kitap temeli yoktur.

3. En Yaygın Yanlış Seçenek

Tanrı, ancak bir tören olduğunda birliğin gerçekleştiğini kabul eder. Bu seçenek, ikinci olandan pek farklı değildir; zira pratikte tek fark, sürece üçüncü bir insanın eklenmesidir; bu kişi bir sulh hâkimi, bir nüfus memuru, bir rahip, bir pastör vb. olabilir. Bu seçenek uyarınca, çift geçmişte birden çok cinsel partner edinmiş olabilir; fakat ancak şimdi, bir liderin önünde durduklarında Tanrı iki ruhu birleşmiş sayar.

Düğün Şölenlerinde Törenlerin Yokluğu

Kutsal Kitap dört düğün şöleninden söz eder; ancak hiçbir anlatıda birliği resmileştiren ya da kutsayan bir törenden bahsedilmez. Birliğin Tanrı'nın huzurunda geçerli olması için bir ayin ya da dışsal bir süreç gerektiğine dair bir öğreti yoktur (Yaratılış 29:21-28; Hakimler 14:10-20; Ester 2:18; Yuhanna 2:1-11). Birliğin teyidi, bir bakirenin ilk erkeğiyle rızaya dayalı cinsel ilişkide (tamamlanma) bulunmasıyla gerçekleşir. Tanrı'nın, çift ancak bir din görevlisinin ya da bir sulh hâkiminin önüne çıktığında birleşir fikrinin Kutsal Yazılarda hiçbir desteği yoktur.

PDF: [Kutsal Kitap'taki tüm evliliklerin bulunduğu PDF'yi indir.](#)

Zina ve Tanrı'nın Yasası

Tanrı başlangıçtan beri zinayı yasakladı; zina, bir kadının birden fazla erkekle ilişkide bulunmasıdır. Bunun nedeni, **bir kadının ruhunun yeryüzünde aynı anda yalnızca bir erkekle birleşebilmesidir**. Bir kadının ömrü boyunca kaç erkekle birlikte olabileceğine dair bir üst sınır yoktur; ancak her yeni ilişki ancak önceki bağ ölümle sona ermişse gerçekleşebilir; çünkü ancak o zaman erkeğin ruhu geldiği Tanrı'ya dönmüş olur (Vaiz 12:7). Başka bir deyişle, kadın başka bir erkekle birleşebilmek için dul olmalıdır. Bu gerçek, Kutsal Yazılarda kolayca doğrulanır: Kral Davut, Nabal'ın ölümünü duyduktan sonra Abigail'i yanına çağırmıştır (1 Samuel 25:39-40); Boaz, kocası Mahlon'un öldüğünü bildiği için Rut'u kendine eş almıştır (Rut 4:13); Yahuda, ikinci oğlu Onan'a, ölen kardeşinin adı yaşatılsın diye Tamar'la evlenmesini emretmiştir (Yaratılış 38:8). Ayrıca bkz.: Matta 5:32; Romalılar 7:3.

Erkek ve Kadın: Zina Konusunda Farklılıklar

Kutsal Yazılarda açıkça görülen bir husus şudur: bir kadına karşı zina yoktur; zina yalnızca bir erkeğe karşıdır. Birçok kilisenin öğrettiği, bir erkeğin bir kadından ayrılıp başka bir bakire ya da dulla evlendiğinde eski karısına karşı zina ettiği düşüncesinin Kutsal Kitap'ta temeli yoktur; bu, toplumsal teamüllere dayanır.

OKUYUN: [Markos 10:11-12 ve Zinada Sahte Eşitlik](#).

Bunun kanıtı, Rab'bin birçok kulunun bakireler ve dullarla birden çok evlilik yaşamalarına rağmen Tanrı'nın onları kınamamasıdır — buna dört eşe sahip olan Yakup'un örneği dahildir; ondan İsrail'in on iki oymağı ve Mesih'in Kendisi gelmiştir. Yakup'un her yeni eşle zina ettiği hiçbir zaman söylenmemiştir.

Bir diğer çok bilinen örnek Davut'un zinasıdır. Peygamber Natan, kralın Bat-Şeva ile ilişkisi olduğunda (2 Samuel 12:9), kralın herhangi bir kadına karşı zina ettiğini değil, yalnızca onun kocası Uriya'ya karşı zina edildiğini söylemiştir. Davut'un zaten Mikal, Abigail ve Ahinoam ile evli olduğunu hatırlayın (1 Samuel 25:42). Başka bir deyişle, zina her zaman bir erkeğe karşıdır, hiçbir zaman bir kadına karşı değildir.

Bazı önderler Tanrı'nın erkek ve kadını her şeyde eşit kıldığını iddia etmeyi sever; ancak bu, Kutsal Yazıların kapsadığı dört bin yılda gözlemlenenle örtüşmez. Kutsal Kitap'ta bir erkeğin karısına karşı zina etmekle kınandığı tek bir örnek dahi yoktur.

OKUYUN: [İsa'nın Bugün Çok Eşliliğe Neden İzin Vermediği](#).

Bu, erkeğin zina etmediği anlamına gelmez; **Tanrı'nın erkek ve kadının zinasını farklı değerlendirdiği** anlamına gelir. Her ikisine verilen kutsal yasa cezası aynıydı (Levililer 20:10; Tesniye 22:22-24); ancak erkek bekâreti ile evlilik arasında bir bağ yoktur. Zinanın olup olmadığını belirleyen erkek değil, kadındır. Kutsal Kitap'a göre, **bir erkek, bakire ya da dul olmayan bir kadınla ilişkide bulunduğunda zina etmiş olur**. Örneğin, 25 yaşındaki bakir bir erkek, daha önce bir erkekle olmuş 23 yaşındaki bir genç kadınla yatarsa, zina etmiş olur — çünkü Tanrı'ya göre o genç kadın başka bir erkeğin karısıdır (Matta 5:32; Romalılar 7:3; Sayılar 5:12).

Levirat Evliliği ve Soyun Korunması

Bir kadının ancak ilk kocasının ölümünden sonra başka bir erkekle birleşebileceği ilkesi, aile mülkünü korumak için Tanrı tarafından verilen levirat evliliği yasasında da doğrulanır: “Kardeşler birlikte yaşarken onlardan biri çocuksuz ölürse, ölenin karısı ailenin dışından bir yabancıyla evlenmesin. Kocasının kardeşi onun yanına girsin, onu eş olarak alsın ve kayınbiradere düşen görevi yerine getirsin...” (Tesniye 25:5-10. Ayrıca bkz. Yaratılış 38:8; Rut 1:12-13; Matta 22:24). Dikkat edin, bu yasa, kayınbiraderin zaten başka bir eşi olsa bile yerine getirilmeliydi. Boaz örneğinde, Rut’u daha yakın bir akrabaya bile teklif etti; ancak adam, başka bir eş edinmek ve mirasını bölmek istemediği için reddetti: “Naomi’nin elinden tarlayı satın aldığın gün, ölenin adını mirasında yaşatmak için Moavlı Rut’u, ölenin karısını da almak zorundasın” (Rut 4:5).

Evliliğe İlişkin Kutsal Kitap Görüşü

Kutsal Yazıların sunduğu evlilik görüşü açık olup modern insan geleneklerinden farklıdır. Tanrı, evliliği, bir erkeğin bir bakire ya da dulla tamamlamasıyla (cinsel birleşme) mühürlenene ruhsal bir birlik olarak tesis etmiştir; törenlere, görevlilere ya da dışsal ayinlere ihtiyaç yoktur.

Bu, **Kutsal Kitap’ın düğünlerin parçası olarak törenleri yasakladığı** anlamına gelmez; fakat bunların Tanrı’nın yasasına göre ruhların birliğinin gerçekleştiğinin ne şartı ne de teyidi olduğu açıkça anlaşılmalıdır.

Birlik, Tanrı’nın gözünde yalnızca rızaya dayalı ilişkinin gerçekleştiği anda geçerli sayılır; bu, kadının ölüm bağı çözülünceye kadar aynı anda yalnızca bir erkekle birleşmesi gerektiğine ilişkin ilahi düzeni yansıtır. Kutsal Kitap’ta anlatılan düğün şölenlerinde törenlerin yokluğu, odağın insanî formalitelerde değil, mahrem antlaşmada ve soyun sürmesine yönelik ilahi amaçta olduğunu pekiştirir.

Sonuç

Tüm bu kutsal anlatılar ve ilkeler ışığında, Tanrı’nın evlilik tanımının insan geleneklerine ya da yasal formalitelere değil, kendi tasarımına dayandığı açıktır. Yaratıcı en baştan ölçüyü koymuştur: Bir erkek, evlenmeye hakkı olan — yani bakire ya da dul — bir kadınla rızaya dayalı ilişkide bulunduğu anda, evlilik O’nun katında mühürlenir. Medenî ya da dinî törenler kamusal beyan işlevi görebilir; fakat bir birliğin Tanrı’nın önünde geçerli olup olmadığını belirlemede ağırlıkları yoktur. Önemli olan, O’nun düzenine itaat etmek, evlilik bağının kutsallığına saygı göstermek ve kültürel değişimler ya da insan görüşleri ne olursa olsun değişmeyen buyruklarına sadık kalmaktır.